

Stichting

DOMINIQUE ROEMENIË

S D R

NIEUWSBRIEF december 2016

Un viitor mai bun, een betere toekomst.
Hulp aan kansarmen in Roemenië.

Beste vrienden van de stichting,

We zijn in 2016 weer heel actief geweest in Iasi en in Popesti en omgeving.

Allereerst willen we U bedanken voor uw hulp en voor uw bijdrage financieel en in de vorm van goederen.

Voor U de nieuwjaarswens :

“Ik wens U moed om hartelijk te blijven als de wereld om U heen hard en koud is.

Ik wens U veel vreugde en geluk en zon, maar ook wat storm die U kracht geeft aan Uw leven.

Ik wens U troost als het leven tegen zit en ook humor die U leert relativeren.

Ik wens U vrede met alle mensen, maar ook vrede in het diepste van Uw hart.

Ik wens U een onwankelbaar vertrouwen om in het goede te blijven geloven en in een diepe liefde die alles zinvol maakt.”

R.B. Ward (vrije vertaling).

Eind 2015 hebben wij keuzes gemaakt om de activiteiten van SDR na 15 jaar opnieuw een invulling te kunnen geven. Antoinette is begonnen in 1992. Na haar prepensioen heeft ze een appartement gehuurd in Iasi vanaf 2000

en ze heeft dit per november 2015 verlaten. Dit appartement was van een echtpaar met een gehandicapte jongen en zij verhuisden toen naar een andere woning.

Vanaf die tijd werkt ze vanuit Malden en ze ging in het voorjaar van 2016 de projecten weer bekijken en de nodige hulp bieden. Ook coördineert ze de projecten die nog verder gaan en houdt contact met de tussenpersonen in Iasi en in Popesti.

In januari 2016 viel er pas sneeuw en was het wel koud: min 6 tot 10 graden. En nu op het einde van het jaar 2016 is er opnieuw sneeuw gevallen, al zijn er gebieden waar heel weinig ligt. Het is wel koud in Roemenië.

Sneeuw en regen zijn noodzakelijk omdat er anders te weinig water is voor de grond en om groenten te laten groeien.

De oogst van 2016 was goed en de boeren kunnen nu hun gezinnen goed voorzien van de wintervoorraden zoals aardappels, granen, bonen en wintergroenten. De vruchtbomen droegen weelderig en kersen, aardbeien en pruimen waren er volop, evenals de noten. Ook voor honing was het een goed jaar.

Goederentransport

In de voorbereiding op de nieuwe reis naar Iasi in april 2016 zijn we twee keer naar Broechem in België gegaan met goederen die we hadden gekregen van verschillende families uit Malden, van Elly uit Beilen, van Herman uit Raalte, Marije uit Alverna en van Gertrud van de Heilig Landstichting.

De Belgische vrachtwagen kwam eind mei en de Belgische gasten Frans Tops en Sofica Nauwelaerts waren de coördinatoren.

We konden samen met Hisko komen bij de loods van Vasile Nica, die weer zo vriendelijk was deze ter beschikking te stellen, nu voor 5 dagen.

De verdeling ging goed maar er waren toch wat problemen omdat ik geen plaats had om te bewaren. Ook hadden ze vanuit België minder goederen gebracht dan was verwacht, dat maakte het zwaar. Gelukkig was het goed weer en kon ik naast een plaats bij dagcentrum ARS (jongeren met syndroom van Down) ook

goederen brengen rechtstreeks naar Popesti en naar de bejaardenhuizen daar in de omgeving met mijn auto.

Deze activiteiten hebben we nu gestopt. Omdat Antoinette niet meer in Roemenië woont, nemen we geen goederen meer aan. Een moeilijke beslissing, ook voor haar! Het uitdelen en het vervoeren in haar auto werden haar te zwaar.

Verblijf in Iasi

Het verblijf gedurende bijna 3 maanden in Iasi was geweldig. Vanuit het huis van Hisko en vanuit Popesti bij de familie Bujor had ik een vaste slaappleaats en kon daar ook alles laten staan.

Bij Hisko, een Nederlander, was het zo fijn omdat je gedachten kunt uitwisselen. Hun dochter Bianca studeert in Leiden psychologie en daarom was haar kamer beschikbaar. Het was een moeilijk eerste jaar voor haar omdat ze naast studeren ook nog geheel beperkt is en met een scootmobiel naar de universiteit moet rijden. Gelukkig is haar kamer aangepast en de thuishulp helpt haar 's morgens en 's avonds weer het bed in. Ook heeft ze fysiotherapie nodig. Voor de ouders is dit een grote financiële last: omdat ze Roemeense is moet veel worden betaald. Maar door de inzet van Bianca en andere studenten en het zorgteam is het mogelijk geworden. Ook is in Leiden door Erik en Lia een achterban gevormd bij calamiteiten. We zijn hun hiervoor erg dankbaar. Hisko, Antonela en Theo waren een goede thuishaven, ook voor mij. Zo kon ik vanuit hun huis Maria Fedeles bezoeken, alsmede Laurentia en de verschillende instituten.

Om te beginnen bij de instituten: bij **SF Andrei** waar we jaren lang hulp hebben geboden en waarvan Dr. Ciobanu afscheid nam om met pensioen te gaan. Dit was voor Dr. Ciobanu, haar staf en de kinderen maar ook voor mij een eindstreep van onze hulp bij de jonge kinderen van 0 tot 10 jaar. Het is niet duidelijk

of ook deze kinderen met spoed in een pleeggezin worden geplaatst zoals bij de jongeren is gebeurd. We hebben daar ook het afgelopen jaar veel kunnen doen. Er zijn weer quilts gebracht en kinderkleding. Ik wens het instituut veel sterkte want de activiteiten liggen nu meer op opvang van baby's en kinderen met autisme kunnen daar getest worden en naar een dagcentrum gaan. Waarschijnlijk zal het nog wel als noodopvang kunnen dienen, bv. als ouders uit de ouderlijke macht worden ontzet worden de kinderen hier een tijdje opgevangen.

Bij **Galata** zijn 4 nieuwe units geplaatst in 2014. Daar hebben jongeren nu een soort gezinssituatie: 4 jongeren bij elkaar in een huisje waar ze selfsupporting zijn, het huishouden doen en koken. Sommigen gaan werken. De toekomst voor deze jongeren boven de 18 jaar moet nog verder worden ontwikkeld. Voor de overige kinderen van 10 tot 18 jaar zijn nu nieuwe plannen zoals ik al schreef: in adoptiegezinnen plaatsen. Het activiteitscentrum blijft zijn taken uitvoeren.

Bij **ARS**, het dagverblijf met kinderen met het syndroom van Down zijn ook nieuwe ontwikkelingen. Een Engels team heeft een ruimte erbij gebouwd waar dagactiviteiten worden uitgebreid. Alles is weer in ontwikkeling. Na al die jaren daar ook alle festiviteiten en religieuze feesten te hebben meegemaakt was dit nu erg beperkt. Gelukkig heb ik op hun Facebookpagina (Mioara Iordachi) gezien dat ze nieuwe sponsors hebben aangezocht én gekregen voor de cadeaus voor Sint Nicolaas en de Kerst. Ik ben hen heel dankbaar dat ze zo hebben meegeholpen met het uitpakken van de dozen en het verdelen onder hun jongeren en ouders. We blijven contact houden maar zij zullen nu zelf verder moeten gaan.

Bij het **Bejaardenhuis** dat Erica leidt hebben de ouderen weer een nieuw tehuis en wordt er

goed voor hun gezorgd .Erica heeft daarnaast nog een tafeltje-dek-je en een hospice kunnen realiseren en soms had ik ook goederen voor haar centra.

Bij **Elles**, die ook jongeren helpt, ben ik nu alleen op visite geweest en ik heb gezien dat de kinderboerderij goed functioneert. In de toekomst staat daar misschien ook voor mij een caravan te huur in de periode dat ik in Iasi verblijf.

Bij het kindertehuis van **Klaske** en Cony (een Roemeense) in Vinatori is er heel veel gebeurd en dat heeft nu tot gevolg dat Klaske en Cony ook weer in Nederland waren. Hun tehuis moest gesloten worden en jongeren tussen 12 en 18 jaar moesten naar een ander tehuis. Nu gaan ze waarschijnlijk ook in pleeggezinnen wonen (hetzelfde geldt voor de kinderen in Holban). De contacten met de jongeren en Klaske zijn goed. We hebben de jongeren geholpen en nu, eind december, is Cony weer terug naar Vinatori in Roemenie. Ze kon geen werk vinden in Nederland en was een tijdje illegaal. Nu is ze teruggegaan om werk te zoeken en weer een nieuwe fase in te gaan. We hebben haar beloofd het eerste halfjaar financieel te steunen, ze heeft dan tijd om werk te vinden en een verblijf in Iasi. Vinatori is geen optie: het huis is niet meer bewoonbaar voor haar, zeker niet in de winter. Dit zijn voorbeelden die pijn doen. Cony heeft vanaf 1992 bij Nederlanders gewoond die kwamen helpen. Cony belandde toen even op straat omdat zij 18 jaar werd en zij - en anderen - het internaat hadden verlaten. Later kwam ze bij Annie de Vegt wonen, die zich in Iasi vestigde.

Positieve voorbeelden hebben we gelukkig ook en die blijven we volgen.

Maria Fedeles uit Popesti volgt nu haar master economie en gaat haar laatste stage lopen in Portugal in februari 2017.

Laurentia maakt het redelijk goed en is weer veranderd van baan op het naaiatelier vanwege slechte werkomstandigheden.

Ze moest 's morgens al om 4 uur op om om 5 uur te vertrekken naar haar werk en dat was zwaar voor haar, ze heeft nog de gevolgen van poliomyelitis.

De gezinnen

De jongeren bij het gezin **Balan** gaan niet meer naar school. Zij zouden kunnen gaan werken maar steeds gaat er daar iets mis. We hebben de achterstallige kosten weer betaald en hopen dat het in 2017 beter gaat met hen. Moeder werkt, maar in de nachtdienst en dat wordt niet goed betaald.

Bij de familie **Manole** heeft het jongste kind van 19 jaar nu bijna haar school afgesloten tot de 4^e klas. Verder kan ze niet komen. Maar moeder is me heel dankbaar dat ik geholpen heb vanaf 1993 en ze kwam me bedanken toen ze me weer ontmoette bij hun in de buurt.

Oma Elena kreeg weer een flinke klap te verwerken. Haar kleindochter Roxane, die vanaf haar geboorte met Hiv was besmet in het kinderziekenhuis, is bij de geboorte van haar 2^e kind overleden. Oma was daar steeds bang voor, vorig jaar waren nog 4 jongeren in leven. Uit voorzorg zaten alle kinderen in een klas en Roxane vertelde me het nog dit jaar omdat we ook haar ondersteunden.

Bij de familie **Panta** was het dit jaar goed: vader en moeder hadden nu werk en oma zorgde voor de kinderen.

Bij mijn aankomst in april werd ik meteen geconfronteerd met de busramp in Barcelona waar Veronica de dochter van de priester en zijn vrouw was overleden. Ze hielden de 40 dagen herdenking en het hele dorp de priesters uit de omgeving en de patriarch waren aanwezig heel indrukwekkend en natuurlijk met een grootse maaltijd voor alle gasten de kerkgangers en de armen vanuit de parochie. Ik ben er verschillende keren geweest en ik heb zó'n bewondering voor de ouders zeker omdat hij als priester toch gewoon door moest gaan. Je kon het verdriet op hun gezichten aflezen.

In Popesti verbleef ik bij Mihai en Lucia Bujor mensen die dicht bij de kerk en de mensen uit het dorp staan omdat ze een bijzondere plaats innemen in het dorp. Ze zijn ook mijn contactpersonen en hebben geholpen de pakketten uit te delen in mei. Ook nu hebben ze kerstpakketten gemaakt voor de allerarmsten en zieken. Ik kreeg bedankjes via internet en dat is fijn; zo kan het werk nog even doorgaan.

De familie **Calugaru**: hun dochter Coralia (met syndroom van Down) is nu al 15 jaar en ze hoopt in 2017 een eigen kamer te krijgen in de nieuwbouw die nu bijna klaar is. De slaapkamers zijn klaar, ook de keuken is betegeld en men hoopt winter 2017 daar in te kunnen trekken. Daarvóór woonde ze met haar ouders en 4 broers in een kamer. De twee oudsten zitten nu op het voortgezet onderwijs waar ze met de bus naar een stad in de buurt gaan. Ze kiezen agricultuur (landbouw), hetzelfde als hun vader die daarnaast ook houthakker is.

Het verblijf in Iasi was een mooie tijd met vele kennissen en met velen die onze hulp nodig hadden. Het deed me moeite om weer naar Nederland terug te gaan en dat gebeurde ook met een fikse omweg. Ik heb nog een bezoek gebracht aan een kuuroord om te proberen me los te maken van de lieve mensen daar. Maar ik ben vastbesloten in 2017 de mensen weer te gaan opzoeken en misschien kunnen we dan wel geen goederen brengen maar hen op een andere manier helpen.

Hartelijk dank voor de financiële hulp die we nog krijgen, zodat we onze mensen daar nog kunnen ondersteunen.

Namens Loes Derks en Pierre van der Meer wens ik U een mooi, gezegend en inspirerend nieuw jaar met vele mogelijkheden.

Antoinette Smits.

Penningmeester, tevens postadres:

Pierre van der Meer,
De Wieken 46, 6581 DG Malden,
Tel. (0031) (0)24-3581612,
E-mail: info (at) sdr-malden.nl << NIEUW!!
Banknr IBAN NL97 RABO 0131 6447 69
t.n.v. Stichting Dominique Roemenië te Malden.

Secretaris:

Loes Derks, Het Spoor 15, 5437 BR Beers,
Tel. 0485-751274
E-mail: Piet.Derks (at) ziggo.nl

Voorzitter: Antoinette Smits,

In Nederland:

Dahliastraat 26, 6581 XL Malden,
Tel. 024-761 05 09 (nieuw nummer!)
en mobiel 00 316 261 261 19
E-mail: antoinettesmits (at) gmail.com
E-mail: antsmits (at) hotmail.com
In Roemenië: (als dit nog mogelijk is)
Mobiel: 00-40-745-317-468

Vanaf oktober 2015 hebben we in Iasi mensen, die namens onze stichting zorg dragen voor de noden van onze hulpvragers. Persoonlijk ga ik dan een of twee keer per jaar de projecten bekijken en verder ondersteunen.